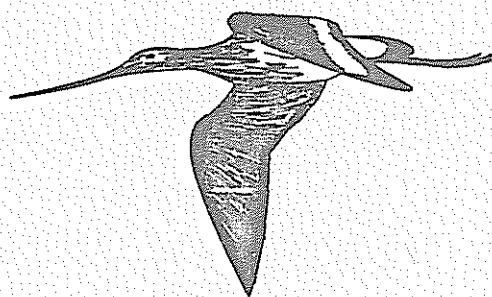

GÖRSLÖVSÅNS VEGETATION OCH FÅGELFAUNA

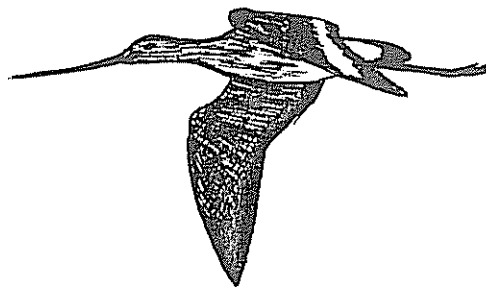
LÄNSSTYRELSEN I MALMÖHUS LÄN
1976

GÖRSLÖVSÅNS VEGETATION OCH
FÅGELFAUNA

Arbetet har utförts på uppdrag
av länsstyrelsen i Malmöhus län

Paul Erik Jönsson

Anders Larsson

G Ö R S L Ö V S Å N S
F Å G E L F A U N A

Paul Eric Jönsson

Innehållsförteckning

Inledning	sid 1.
Våtmarkerna - en naturtyp som försvinner	" 1
Våtmarker i Skåne	" 2
Lokalbeskrivning	" 2
Görslövsåns fågelfauna	" 3
Häckfågelinventeringens metodik	" 3
Fåglar på Görslövsåns sankängar, artförteckning	" 5
Fågelfaunan sammanfattad i siffror	" 19
Bilagor: Karta 1. Översikt över inventeringsområdet samt delområden.	
Karta 2. Biotopöversikt med alla häckande vadarepar inlagda.	

Kullabygdens Ornitologiska Förening,
Mars 1976.

Inledning

På initiativ från naturvårdsenheten vid länsstyrelsen i Malmöhus län, genomförde Kullabygdens Ornitologiska Förening (KOF) under 1975, en inventering av fågelfaunan på våtängarna vid Görslövsån i Höganäs kommun. Inventeringens syfte har varit att, från ornitologisk synpunkt, belägga områdets stora betydelse som naturvårdsobjekt. Förhoppningsvis skall inventeringen, tillsammans med andra typer av naturvårdsinventeringar, kunna ligga till grund för skapandet av ett lagstadgat skydd åt ängarna, därvid förhindrande fortsatt torrläggning och uppodling, med åtföljande utarmning av växt- och djurlivet.

Våtmarkerna - en naturtyp som försvinner

Få naturtyper äger, ifråga om djur och växter, en sådan art- och individrikedom som våtmarkerna, dvs. sankängar, grunda sjöar, kärr, mossar och liknande. För ett stort antal fågelarter är våtmarkerna mycket betydelsefulla som reproduktions- och fourageringsområden. Förutom alla häckande fåglar är våtmarkerna ofta viktiga rastplatser för stora mängder flyttande fåglar och även vintertid besöks områdena av sådana arter som övervintrar i landet.

Våtmarker av olika slag utgör dessutom en alltmer unik landskapstyp, ofta med en florasammansättning som man inte finner någon annanstans.

I gångna tider betraktade man alla former av våtmarker som värdelösa, med den påföljden att inga ansträngningar sparades för att dika ut och torrlägga dessa områden. Syftet med dessa utdikningar var oftast att utöka odlingsarealen och följderna har blivit att våtmarkerna har trängts tillbaka i stora delar av världen. Emellertid har dessa utdikningar ofta bara fått negativa konsekvenser, i form av sänkt grundvattennivå och uttorkning av stora omgivande arealer. Därtill kommer en ödelagd natur och bortkastade pengar. Två lysande exempel på sådana "torrlägningsfiaskon" i vårt land, är Lina myr på Gotland och Hornborgasjön i Västergötland. I det senare fallet försöker man nu återställa den utarmade sjön i någorlunda ursprungligt skick, ett svårt och kostsamt projekt som kunde besparats oss om inte våra förfäder varit så kortsynta.

På senare år har dock alltfler människor fått upp ögonen för våtmarkernas betydelse och över hela världen gör nu olika naturvårdsorganisationer, stora insatser för att bevara så mycket som möjligt av de områden som fortfarande finns kvar. Som ett led i detta internationella arbete, har man utlyst 1976 till ett "Våtmarksår" och under parollen "Värna Våtmarkerna" kommer man att bedriva en intensiv informationskampanj, om våtmarker, riktad mot de ansvariga myndigheterna. I flera europeiska länder och i USA, har redan mer än tre fjärdedelar av alla våtmarker, helt torrlagts och det är verkligen hög tid att hejda denna katastrofala utveckling.

Våtmarker i Skåne

Inget landskap i Sverige har som Skåne omdanats genom påverkan av jordbruk och bebyggelse. Helt naturligt har då våtmarkerna kommit ikläm och idag återstår endast ett fåtal områden av betydelse. I NV Skåne, som är särskilt fattigt på sjöar och vattendrag, har de återstående våtmarkerna blivit mycket betydelsefulla för djurlivet. Detta till trots fyller man nu, i ökad omfattning, igen otaliga mindre dammar och mägergravar.

Bäckar och diken läggs i rör och överallt ser man lantbrukare i färd med att dränera sina åkrar. På en del platser kan det nu vara flera km till närmsta öppna vattenyta. Den omfattande utdikningen kommer att få allvarliga konsekvenser i form av sänkt grundvattennivå, uttorkning av stora omgivande områden och ett utarmat växt- och djurliv. Detta i samband med fortsatt, ökad spridning av växtgifter och gödningsämnen, gör att man från naturvårdshåll ser framtiden an med stor oro. Därför måste det vara av största vikt, att ett så rikt område som sankängarna vid Görslövsån, skyddas från vidare torrläggning och uppodling. Ur rent ornitologisk synpunkt är ängarna unika för NV Skåne och utgör tillsammans med ett fåtal andra områden i Skåne den sista resten av en försvinnande landskapstyp.

Lokalbeskrivning

Görslövsån är det största vattendraget på Kullahalvön och avvattnar en stor del av det flacka slättlandet. Åns huvudfåra har en ungefärlig längd av c:a 7 km och rinner i nordostlig riktning, ut i Skälderviken, strax öster om Jonstorp i Höganäs kommun. Det omgivande sankängsområdet har för närvarande en utsträckning i längd, av c:a 5 km, samt en bredd, varierande mellan 50 och 800 m. Det område som inventerats, omfattar en area av knappt 3 km² och sträcker sig från Ingelstråde reningsverk i sydväst till nya väg 112 i nordost. Av de återstående ängarna ligger c:a 80 % på åns nordvästra sida, medan området söder och öster om ån, huvudsakligen har odlats upp. Inventeringen omfattar inte strandängarna på bägge sidorna om Görslövsåns mynning i Skälderviken. Dessa hotas f.n. inte av någon utdikning emedan området skyddas av ett interimistiskt naturvårdsförordnande enligt NVL § 15.

Görslövsåns nuvarande fåra har man åstadkommit genom en uträtning för länge sedan. Åns gamla lopp kan man emellertid följa i de meanderslingor som finns kvar väster om den nuvarande åfåran. Genom upprepade rensningar av ån har en vall av muddermassor bildats på åkanten, vilken till en del förhindrar ån att svämma över sina breddar. Detta sker emellertid ändå, framförallt under våren och hösten och då ställs största delen av sankängarna under vatten. Dessa översvämningar är särskilt omfattande vid kraftig snösmältning och vid perioder med riklig nederbörd, i kombination med onormalt högt vattenstånd i Skälderviken.

Det är till stor del de återkommande översvämningarna som gör området attraktivt för fågellivet genom att rikligt med föda produceras på de översvämmande ängarna. Föda åt en mängd fågelarter, främst vadare och änder.

Dessutom producerar de vattengenomflutna ängarna en kraftig gräsväxt, vilken utgör ett utomordentligt foder åt kreatur.

Större delen av området utnyttjas också som betesmark, även om betningen och djurbesättningarna har minskat under de senaste tio åren. På de ytor som nu inte längre betas, uppkommer snabbt en högre vegetation, vilket påverkar sammansättningen i häckfågelfaunan. De för vadarfåglar viktigaste partierna, är helt naturligt, de grunda meanderslingorna, där det normalt står vatten under en stor del av året. I själva ån, som för övrigt är starkt förorenad och övergödslad, växer en del mindre vassruggar vilka drar till sig en del speciella fågelarter, såsom sävsparv och sävsångare. I områdets nordostligaste hörn finns ett större vassområde som växer en 75-100 m upp på åns östra sida. Träd och buskar förekommer endast i ringa omfattning i utkanterna av området. Ett par mindre, grävda vattenhål, bidrar också till att locka en del andfåglar till området. Kring två större dammar som ligger i inventeringsområdets västra kant, har lantbrukare i viltvårdande syfte, planterat en del gran och mindre buskage. Damarna har ej medtagits i inventeringen men förtjänar ändå att nämnas som ett föredömligt exempel på åtgärder, som med små medel, kan vidtagas för att förbättra förhållandena för en del småvilt.

Görslövsåns fågelfauna

Den förteckning över områdets fågelfauna som presenteras nedan, bygger framförallt på den inventering av häckfåglarna, vilken genomfördes under våren och sommaren 1975, av Paul Eric Jönsson och Karl-Göran Nilsson (KOF).

Därtill kommer en sammanställning av övriga observationer som gjorts på ängarna under flera år. De flesta av dessa observationer har insamlats av KOF under åren 1970-75 och har varit publicerade i "Rapport från KOF".

Den samlade förteckningen skall förhoppningsvis belysa områdets betydelse som fågellokal under de olika årstiderna.

Häckfågelinventeringens metodik

Vid fältinventeringen av de häckande fåglarna, har ängarna indelats i tio mindre delområden, I-X. (Se karta 1.). Dessa delområden har noggrant gåtts över enligt en bestämd rutt, vid 5-6 olika tillfällen under våren och sommaren. Besöken gjordes under tiden 23 mars - 6 juli. Härvid har noterats samtliga arter som befunnits häcka inom området, samt i möjligaste mån, antalet par av varje art. Direkt boletande har inte förekommit med tanke på eventuella skadeverkningar. Däremot har, förutom de bofynd som gjordes av ren slump,

noterats som häckande, tydligt revirhållande fåglar. Därtill kommer indicier såsom varnande vuxna fåglar, vuxna fåglar med mat i näbben eller fynd av äggskal. När det gäller svårinventerade arter som sånglärka och ängspiplärka, är det uppgivna antalet par, ett uppskattat minimum. Hänsyn har då tagits till antalet observerade fåglar, sannolik revirtäthet och jämförelser med andra, vältaxerade delytor.

I stort sett överensstämmer metodiken med de instruktioner som ges i Svenska Häckfågeltaxeringen och Projekt Svensk Fågelatlas.

Fåglar på Görslövsåns sankängar

x = häckade inom inventeringsområdet 1975

SMÅDOPPING (*Podiceps ruficollis*)

Ett ex. sågs under häckningstiden 1975, i en liten damm 150 m väster om område VI. Ses annars sporadiskt i ån under vår och höst och har aldrig konstaterats häcka på ängarna. Arten är emellertid mycket tillbakadragen i sitt levnadssätt varför man inte kan utesluta att något eller några par häckar i åns ställvis täta strandvegetation.

HÄGER (*Ardea cinerea*)

Fåglar från en närbelägen koloni ses regelbundet söka föda i ån och på översvämmede arealer. Under våren 1975 sågs ofta 30-40 hägrar ute på ängarna, vilket tyder på att fåglar från ännu avlägsnare kolonier provianterade inom området, eftersom den närliggande kolonin endast hyser 8-10 par.

VIT STORK (*Ciconia ciconia*)

Några av de sista NV-skånska storkarna häckade i början av 1910-talet på Görslövs boställe, omedelbart norr om inventeringsområdet, och sankängarna torde fortfarande utöva en viss lockelse på tillfälligt gästande storkar. Så var t.ex. fallet i maj 1972 då en ensam stork sågs rasta vid ån, mellan Görslöv och Jonstorp.

KNÖLSVAN (*Cygnus olor*)

Ett par häckade 1975, vid reningsdammarna i områdets sydände och sedan ungarna kläckts, tillbringade svanarna hela sommaren i ån. Knölsvanar som häckar i de gamla lergravarna i Danhult, söker sig också ned i ån efter häckningen. Tillfälligt har ett svanpar häckat i själva ån, vid Görslöv.

SÅNGSVAN (*Cygnus cygnus*)

Flockar av varierande storlek ses ibland under vintern, beta på ängarna, vilka då som regel är översvämmede. Sångsvanar passerar också området på vår- och höststräcket.

GRÅGÅS (*Anser anser*)

Besöker tillfälligt ängarna under vår och höst, dock alltid i mindre flockar.

SÄDGÅS (*Anser fabalis*)

På hösten ses ibland ganska stora flockar rasta på ängarna och arten iakttas regelbundet även under vintern och våren, fastän i mindre antal.

BLÄSGÅS (*Anser albifrons*)

Enstaka ex. förekommer sällsynt tillsammans med sädgässen på hösten. Vintern 1972-73, uppehöll sig en ovanligt stor flock (50 ex.) inom området och vid Görslövsåns mynning.

PRUTGÅS (*Branta bernicla*)

Har iakttagits vid ett par tillfällen på hösten. Bl.a. sträckte 25 ex. i sydvästlig riktning över ängarna, sent på kvällen den 18 okt. 1975.

x GRAVAND (*Tadorna tadorna*)

Vardera ett par häckade i omr. VII och VIII. På våren uppehåller sig ofta 50-100 gravänder på ängarna men säkerligen är det endast ett fåtal par som skrider till häckning här. De bofynd som gjorts har alla varit belägna i gamla kaninhål på de torrare delarna av området. Efter häckningen söker sig gravänderna genast ut till havet.

x GRÄSAND (*Anas platyrhynchos*)

6 par befanns häcka i området. Ett bo hittades i själva åkanten och detta är troligen den vanligaste placeringen av bona. Som häckfågel har gräsanden, av allt att döma minskat i antal på ängarna under senare år. En starkt bidragande orsak är sannolikt den ökande förekomsten av mink i Görslövsån. Därtill kommer den extrema uttorkningen av området under de senaste somrarna. Vår och höst är gräsanden emellertid talrik på ängarna och andjakten har alltid varit av stor omfattning.

BLÄSAND (*Anas penelope*)

Rastar allmänt på ängarna vår och höst. Trivs bättre än övriga simänder på de översvämmade gräsmarkerna, där de går och betar i stora flockar.

x KRICKA (*Anas crecca*)

Två par häckade i omr. VIII. Krickan har förmodligen aldrig varit särskilt vanlig som häckfågel i området men antalet par förefaller ändå något för lågt, med tanke på det stora antal krickor som normalt håller till i området under större delen av häckningssäsongen. Liksom gräsänderna häckade krickorna i omedelbar anslutning till ån. Vår och höst rastar stora mängder krickor på ängarna.

ÅRTA (*Anas querquedula*)

Ses årligen i mindre antal i området och häckar en del år med några få par. Särskilt under "våta år" förekommer årtan mera regelbundet än annars.

STJÄRTAND (*Anas acuta*)

Tämligen allmän - sparsam under vår och höst. Enstaka fåglar ses ibland på ängarna under häckningsperioden och det är inte uteslutet att något enstaka par kan häcka här vissa år.

SKEDAND (*Anas clypeata*)

Häckar med några få par, de flesta år men har minskat i takt med uttorkningen under de allra senaste åren och 1975 kunde häckning inte konstateras trots att flera fåglar sågs på ängarna långt fram i maj månad. I övrigt regelbunden men sparsam under sträcket.

VIGG (*Aythya fuligula*)

Har flera gånger observerats i Görslövsån på våren men häckning har aldrig konstaterats. Sparsam och tillfällig under övriga årstider.

EJDER (*Somateria mollissima*)

1973 skrämdes en åda från boet med två ägg, i åkanten, ca 3 km uppströms ån, från havet. Under inventeringen 1975, sågs ett ejderpar i ån (omr. X) vid tre olika tillfällen och det är troligt att häckning ägde rum även då. Ejderhäckningar så långt från havet måste betraktas som sällsynta och är förmodligen av rent tillfällig natur.

KNIPA (*Bucephala clangula*)

Ses sparsamt i ån vintertid.

SALSKRAKE (*Mergus albellus*)

Enstaka ex. observeras sällsynt i ån vintertid.

STORSKRAKE (*Mergus merganser*)

Mindre sällskap rastar ofta i ån på våren och hösten.

FISKGJUSE (*Pandion haliaetus*)

Passerar ängarna regelbundet under vår och höst. De fiskgjusar som på sensommaren håller till i inre Skälderviken, ses ibland fiska långt upp i Görslövsån.

GLADA (*Milvus milvus*)

Passerar ibland på sträck över ängarna. Vintern 1974-75, uppgavs det att en glada flera gånger iakttagits vid Görslöv.

SPARVHÖK (*Accipiter nisus*)

Jagar regelbundet på ängarna under större delen av året. Sparvhökar kommer ofta farande lågt över ån på jakt efter sävsparvar och andra småfåglar som uppehåller sig i strandvegetationen.

DUVHÖK (*Accipiter gentilis*)

Mindre allmän än sparvhöken men enstaka individer ses ofta göra raider bland rastande änder och vadare på hösten.

ORMVRÅK (*Buteo buteo*)

Allmän på ängarna under hela året. Höst och vinter kan man räkna upp till ett 25-tal ormvråkar som sitter på stolpar och gården. Gnagartillgången i området är periodvis mycket god, vilket leder till att rovfåglar av flera arter gärna uppehåller sig här.

FJÄLLVRÅK (*Buteo lagopus*)

Allmän vintertid. Upp till ett 10-tal fåglar har räknats in samtidigt, när de stått ryttlande över fälten.

BIVRÅK (*Pernis apivorus*)

Ses sällsynt sommartid och under sträcket i maj och september.

KUNGSÖRN (*Aquila chrysaetos*)

Varje vinter observeras någon enstaka kungsörn som jagar på ängarna.

BRUN KÄRRHÖK (*Circus aeruginosus*)

Jagar regelbundet på ängarna vår och höst. De flesta observationerna har gjorts vid vassområdet i inventeringsområdets nordligaste hörn.

BLÅ KÄRRHÖK (*Circus cyaneus*)

Ses oftare än bruna kärrhöken och dessutom vintertid. Som mest kan 5-6 ex. jaga samtidigt på ängarna.

JAKTFALK (*Falco rusticolus*)

Ett ex. sågs på ängarna den 24 febr. 1974.

PILGRIMSFALK (*Falco peregrinus*)

Fram till början av 1960-talet, när pilgrimsfalkar ännu häckade på Kullaberg, sågs fåglar ofta jaga i inre Skälderviken och vid Görslövsån. Från senare år föreligger däremot endast ett fåtal observationer, den senaste gjordes i okt. 1970.

LÄRKFALK (*Falco subbuteo*)

Uppträder sporadiskt på våren då den har iakttagits jaga svalor över ängarna.

STENFALK (*Falco columbarius*)

Enstaka ex. ses vintertid och under sträcket, jaga lärkor och andra småfåglar.

AFTONFALK (*Falco vespertinus*)

Två ex. av denna i Sverige, sällsynta falk, sågs på ängarna våren 1973. Den 21/5 sågs en adult hane och den 26/5 en honfärgad fågel.

TORNFALK (*Falco tinnunculus*)

3-5 par häckar numera årligen, på olika ställen i omedelbar anslutning till området. Ängarna utgör under häckningsperioden, falkarnas huvudsakliga jaktområde. På hösten när ungarna är flygga kan man se upp till ett 25-tal tornfalkar, ryttlande över ängarna.

x RAPPHÖNA (*Perdix perdix*)

Minst 7 par befanns häcka i området 1975. Rapphönan håller helst till i de torrare delarna av ängarna och ses ofta söka föda ute på de odlade fälten. Uppsöker dock ängarna för häckningen, där de kan finna skyddade boplatser.

x FASAN (*Phasianus colchicus*)

6 häckningar konstaterades. Trivs i de mera högväxta delarna av ängarna. Bona läggs oftast i gården på torrare mark. Viltplanteringen, omedelbart väster om inventeringsområdet, lockar till sig många fasaner. Kråkor sågs ofta patrullera över ängarna och fasanen verkade vara den art som mest rådkade ut för boplundring.

TRANA (*Grus grus*)

Under sträcket, främst på våren, rastar ibland mindre tranflockar på ängarna. En ungtrana uppgavs ha översomrat i området, någon gång på 60-talet.

VATTENRALL (*Rallus aquaticus*)

Förekommer sparsamt i ån. Häckar möjligen vid vassbältet i omr. X.

SMÅFLÄCKIG SUMPHÖNA (*Porzana porzana*)

Mycket få observationer föreligger från senare år. Var uppenbarligen vanligare förr och häckade möjligen sporadiskt i vassar och starroården.

KORNKNARR (*Crex crex*)

Var fram till 1940-talet, tämligen allmän på hela Kullahalvön men hörs nu knappt årligen och har inte noterats i området på minst 10 år.

× RÖRHÖNA (*Gallinula chloropus*)

Vardera ett par häckade i ån, vid omr. I och VIII. Fåglar som häckat i mörgelgravar och dammar utanför området, söker sig gärna ner i ån efter häckningen.

SOTHÖNA (*Fulica atra*)

Ses relativt sällan i området. Häckar möjligen något år i ån, i norra ändan av området.

× STRANDSKATA (*Haematopus ostralegus*)

4 par häckade på torrare ängsmark, i olika delar av området. Flera par häckar numera också på de sandiga åkrarna runt om ängarna. Strandskatan är en relativt sen nykomling i områdets fauna.

STÖRRE STRANDPIPARE (*Charadrius hiaticula*)

Enstaka par har häckat i området tidigare år. Ses ibland i större antal på våren, vid de översvämmade ängarna.

LJUNGPIPARE (*Charadrius apricaria*)

Flockar om flera tusen ex. rastar i området på höstarna. Enstaka spelande ljungpipare har iakttagits några gånger på våren men häckning förefaller inte särskilt sannolik.

KUSTPIPARE (*Charadrius squatarola*)

Överflygande småflockar ses vanligen på hösten. En ensam individ sågs dock rasta ihop med ljungpipare den 13 okt. 1974.

× TOFSVIPA (*Vanellus vanellus*)

Minst 21 par häckade i området, dock troligen ytterligare 5-6 par. Trots en påtaglig minskning under senare år, är tofsvipan fortfarande ängarnas vanligaste vadare och en karaktärsfågel för området. Trivs inte om gräset blir för högt men är i gengäld inte så beroende av genomfuktig mark.

× KÄRRSNÄPPA (*Calidris alpina schinzii*)

Ett par häckade i omr. IV, samt med största sannolikhet ett par i omr. VII. Ängarna är artens sista häcklokal i NV Skåne och antalet par har minskat även här. Kärrsnäppan kräver genomfuktig och kortsnaggad ängsmark, gärna tuvigt och dyigt. På våren rastar ofta ett större antal kärrsnäppor vid klarvattenytornas dyiga kanter.

MOSNÄPPA (*Calidris temminckii*)

Rastar sällsynt på ängarna tillsammans med kärrsnäppor och drillsnäppor. Våren 1970 sågs flera ex.

BRUSHANE (*Philomachus pugnax*)

Ingen konstaterad häckning 1975. Tidigare har några få hönor häckat varje år. Har minskat kraftigt på senare år även om man fortfarande kan få se 10-15 brushanar spela på ängarna i april-maj. Flertalet av dessa försvinner emellertid numera efter någon vecka. För ca 50 år sedan kunde man räkna in hundratal spelande brushanar på Görslövsåns mader.

DRILLSNÄPPA (*Tringa hypoleucos*)

Något eller några par häckar troligen vid ån, även om ingen häckning kunde konstateras 1975. Vår och höst allmän längs ån.

GRÖNBENA (*Tringa glareola*)

Rastar allmänt under sträcket, på ängarna och vid ån.

SKOGSSNÄPPA (*Tringa ochropus*)

Allmän längs ån och på översvåmmade arealer, under våren och sommaren.

x RÖDBENA (*Tringa totanus*)

Minst 9 par befanns häcka på ängarna. En tydlig nedgång i det häckande beståndet har avmärkts, liksom för de flesta andra vadarna. Orsaken här till består säkerligen i det minskade betestrycket på ängarna samt de senaste årens torra vårar.

SVARTSNÄPPA (*Tringa erythropus*)

Rastar ofta i mindre flockar på våren, mera sällan på hösten.

GLUTTSNÄPPA (*Tringa nebularia*)

Rastar allmänt på sträcket, främst under våren.

x RÖDSPOV (*Limosa limosa*)

Ett par häckade i vardera omr. I och VII. Ängarnas verkliga klenod och en av vårt lunds sällsyntaste vadare. Har häckat på ängarna åtminstone sedan mitten av 1960-talet men troligen aldrig med mer än 4-5 par. Området är, jämte ytterligare en eller två lokaler, den enda häckplatsen för rödspov i Malmöhus län och det totala antalet par i länet torde knappast överstiga 10. Rödspoven har minskat kraftigt i hela södra Sverige, på grund av utdikningar och annan förstörelse av häckbiotopen. Den har inget emot något högre gräs men vill ha fuktiga, dyiga områden där den kan söka föda genom att sticka ner sin långa näbb i dyn. Rödspoven är ganska känslig för störningar under häckningen och vernar högljutt om en människa närmar sig boet eller ungarna.

MYRSPOV (*Limosa lapponica*)

Ses sällsynt på sträcket, främst på hösten.

× STORSPOV (*Numenius arquata*)

Ett par häckade i omr. VI. Häckade tidigare med 3-5 par i området men har minskat, troligen till följd av uttorkningen och det minskade betet. Ängarna är dock fortfarande artens enda säkra häcklokal i Kullabygden. På vårsträcket rastar ofta flockar om 50-100 storspovar.

SMÅSPOV (*Numenius phaeopus*)

Sparsam rastare och genomsträckare på hösten.

× ENKELBECKASIN (*Gallinago gallinago*)

Minst 12 par häckade på tuvig och fuktig mark, särskilt i områdets södra del. Vår och höst rastar många hundra beckasiner på de översvämmande ängarna. Jagades förr mycket i samband med andjakten.

DVÄRGBECKASIN (*Limnocryptes minimus*)

Rastar sällsynt men troligen regelbundet på höststräcket.

SKRATTMÅS (*Larus ridibundus*)

Stora flockar ses vanligen söka föda på ängarna under våren men observeras regelbundet också under övriga delar av året. Har möjligen häckat med något par, bland vassarna i norra delen av området.

GRÅTRUT (*Larus argentatus*)

Ses regelbundet på ängarna under större delen av året. Häckar ej.

HAVSTRUT (*Larus marinus*)

Enstaka ex. observeras under större delen av året.

× FISKMÅS (*Larus canus*)

Två par häckade i omr. I. Häckar utspritt på åkrar och fält lite varstans och stora flockar söker ofta föda på ängarna.

FISKTÄRNA (*Sterna hirundo*)

Fåglar som häckar i Skälderviken har setts gå upp i Görslövsån och fiska.

SMÅTÄRNA (*Sterna albifrons*)

Har liksom fisktärnan setts fiska en bit upp i Görslövsån.

× RINGDUVA (*Columba palumbus*)

Ett par häckade i ett ensamt träd i omr. X.

SKOGSDUVA (*Columba oenas*)

Ses relativt allmänt under sträcket.

TURKDUVA (*Streptopelia decaocto*)

Fåglar som häckar i Ingelsträde och Görslöv ses ofta flyga över området.

GÖK (*Cuculus canorus*)

Förekommer regelbundet under häckningstid och häckning torde förekomma med bl.a. ängspiplärkor som värdfåglar.

HORNUGGLA (*Asio otus*)

Några par häckar i mindre dunger utanför området. Jagar allmänt nattetid, på ängarna.

JORDUGGLA (*Asio flammeus*)

Regelbunden under vår och höst då ugglor ses jaga över ängarna. 1971 sågs jordugglor vid flera tillfällen under senvåren och häckning är inte utesluten.

KATTUGGLA (*Strix aluco*)

Häcker på en del gårdar i närheten. Jagar troligen regelbundet på ängarna, nattetid.

TORNSVALA (*Apus apus*)

Mycket allmän över ängarna på sommaren.

KUNGSFISKARE (*Alcedo atthis*)

Det föreligger endast ett par äldre observationer från Görslövsån, vintertid men med tanke på artens kraftiga ökning i Vege- och Rönne å, är det troligt att den besöker området ganska regelbundet.

GRÖNGÖLING (*Picus viridis*)

Har iakttagits ute på ängarna vid ett par tillfällen under hösten.

× SÅNGLÄRKA (*Alauda arvensis*)

Områdets vanligaste häckfågel, med minst 51 säkra par. Arten är mycket svår-inventerad och siffran är ett minimum. Trivs på de flesta typer av ängsmark. Mindre flockar övervintrar en del år på ängarna.

TRÄDLÄRKA (*Lullula arborea*)

Passerar tämligen allmänt på sträcket i mars-april och i okt.

LADUSVALA (*Hirundo rustica*)

Mycket allmän på ängarna sommartid.

HUSSVALA (*Delichon urbica*)

Mycket allmän på ängarna sommartid.

BACKSVALA (*Riparia riparia*)

Allmän på ängarna sommartid.

x ÄNGSPIPLÄRKA (*Anthus pratensis*)

Minst 33 par befanns häcka i området men liksom sånglärkan, mycket svårinventerad. Förekommer ganska jämnt spridd över området. Vår och höst rastar ofta mycket stora flockar.

RÖDSTRUPIG PIPLÄRKA (*Anthus cervinus*)

Är noterad ett par gånger under höststräcket i september.

TRÄDPIPLÄRKA (*Anthus trivialis*)

Tämligen allmän under vår- och höststräcket.

x GULÄRLA (*Motacilla flava*)

Endast 7 par befanns häcka i området. Gulärulan har minskat kraftigt på ängarna under senare år, troligen beroende på minskat betestryck och torra somrar. I början av maj rastar dock fortfarande stora flockar gulärulor på ängarna. Den nordliga rasen M.f. *thunbergi* noteras då i stort antal.

SÄDESÄRLA (*Motacilla alba*)

Har häckat i stengården och i broarna över Görslövsån men kunde ej konstateras i området 1975. Ses ofta under näringssök på sommaren.

VARFÅGEL (*Lanius excubitor*)

Enstaka ex. ses regelbundet på ängarna vintertid.

TÖRNSKATA (*Lanius collurio*)

Ses sällsynt i området sommartid. Häckning ej konstaterad.

x JÄRNSPARV (*Prunella modularis*)

Vardera ett par häckade i omr. VI och X. Arten är helt bunden till de få buskage som finns i områdets ytterkanter.

GÄRDSMYG (*Troglodytes troglodytes*)

Något par häckar möjligen regelbundet under någon av broarna över ån. Ses ofta i rishögar och buskage i närheten av ån.

GRÄSHOPPSSÅNGARE (*Locustella naevia*)

En sjungande hane höll revir i omr. VI, 27/5 - 2/7 1973. Fågeln var troligen operad varför häckning inte var trolig.

x SÄVSÅNGARE (*Achrocephalus schoenobaenus*)

16 par häckade, varav 6 par i omr. X. Är helt bunden till vassruggarna vid ån och det stora vassområdet i omr. X. Har tydligt ökat i samband med vassens utbredning i området.

x RÖRSÅNGARE (*Achrocephalus scirpaceus*)

Ett par häckade i vassarna i omr. X. Förvånansvärt fåtalig jämfört med sävsångaren.

x KÄRRSÅNGARE (*Achrocephalus palustris*)

10 par häckade i högväxt vegetation, därav 6 par i omr. VI. Arten har ökat mycket starkt i hela NV Skåne under de senaste 5-6 åren.

TRÄDGÅRDSSÅNGARE (*Sylvia borin*)

Sedd vid enstaka tillfällen i slutet av maj men häckning ej trolig.

SVARTHÄTTA (*Sylvia atricapilla*)

Observerad i områdets ytterkanter under våren men häckning ej konstaterad.

x TÖRNSÅNGARE (*Sylvia communis*)

4 par häckade i buskage i olika hörn av området.

ÄRTSÅNGARE (*Sylvia curruca*)

Några ex. sågs på samma ställen som törnsångarna men häckning kunde ej konstateras.

LÖVSÅNGARE (*Phylloscopus trochilus*)

Allmän på vår- och höststräcket men häckar ej i området.

KUNGSFÅGEL (*Regulus regulus*)

Ses ofta i mindre flockar på vår- och höststräcket.

SVARTVIT FLUGSNAPPARE (*Ficedula hypoleuca*)

Ses tillfälligt på våren men ej konstaterad häckande.

x BUSKSKVÄTTA (*Saxicola rubetra*)

Minst 30 par häckade på torrare ängsmark, jämnt fördelat på hela området. Öväntat talrik med tanke på artens genomgående minskning i andra delar av landskapet.

x STENSKVÄTTA (*Oenanthe oenanthe*)

Ett par häckade under bron vid omr. X. Rastar allmänt på ängarna tidigare under våren.

RÖDSTJÄRT (*Phoenicurus phoenicurus*)

Ses sporadiskt på vår- och höststräcket. Häckning ej konstaterad.

RÖDHAKA (*Erithacus rubecula*)

Allmän på vår- och höststräcket men ej konstaterad häckande.

BLÅHAKA (*Luscinia svecica*)

Iakttagen vid ett par tillfällen under vårsträcket i början av maj.

NÅKTERGAL (*Luscinia luscinia*)

Häcker i närbelägna dungar och trädgårdar men sällan hörd inom inventeringsområdet.

KOLTRAST (*Turdus merula*)

Häcker allmänt i närliggande trädgårdar och skogsdungar men endast tillfälligt sedd på ängarna.

RINGTRAST (*Turdus torquatus*)

Ses mycket sällsynt på vårsträcket. Senast 1 ex. den 13 april 1974.

BJÖRKTRAST (*Turdus pilaris*)

Rastar i stora flockar på ängarna under vår och höst men även iakttagen vintertid i mindre antal.

RÖD Vingetrast (*Turdus iliacus*)

Rastar allmänt på vår- och höststräcket.

TALTRAST (*Turdus philomelos*)

Häcker i närbelägna dungar och ses allmänt på ängarna under vår- och höststräcket.

DUBBELTRAST (*Turdus viscivorus*)

Rastar tämligen allmänt på vår- och höststräcket.

ENTITA (*Parus palustris*)

Häckar i en del närliggande trädgårdar men endast tillfälligt observerad i inventeringsområdet.

BLÅMES (*Parus caeruleus*)

Häckar allmänt i trädgårdar nära området och ses inte sällan i vassarna vid ån, särskilt vintertid.

x TALGOXE (*Parus major*)

Ett par häckade i en hålighet i ett ensamt träd i omr. X. Ses annars mest tillfälligt i området.

x KORNSPARV (*Emberiza calandra*)

Helt överraskande befanns 3 par häcka i områdets sydligaste del, nära reningsverket vid Ingelsträde. Ett bo hittades i själva åkanten.

GULSPARV (*Emberiza citrinella*)

Ses ganska allmänt på ängarna vintertid.

x SÄVSPARV (*Emberiza schoeniclus*)

25 par häckade i anslutning till vassområdena. Har liksom sävsångaren ökat i takt med vassens expansion längs ån.

LAPPSPARV (*Calcarius lapponicus*)

Iakttagen vid några tillfällen på vårsträcket. Senast en hona den 18 april 1975.

SNÖSPARV (*Plectrophenax nivalis*)

Relativt allmän vintertid i flockar av varierande storlek.

BOFINK (*Fringilla coelebs*)

Rastar allmänt på vår- och höststräcket.

BERGFINK (*Fringilla montifringilla*)

Rastar allmänt på vår- och höststräcket.

GRÖNFINK (*Carduelis chloris*)

Relativt allmän under större delen av året men häckning ej konstaterad.

GRÖNSISKA (*Carduelis spinus*)

Allmän på vår och höststräcket. Rastar ofta i alarna vid ån i omr. X.

STEGLITS (*Carduelis carduelis*)

Tämligen allmän under större delen av året, dock främst på våren och hösten.

DOMHERRE (*Pyrrhula pyrrhula*)

Sparsamt iakttagen under vinterhalvåret.

GRÅSISKA (*Acanthis flammea*)

Regelbunden men i högst varierande antal under vår- och höststräcket.

VINTERHÄMPLING (*Acanthis flavirostris*)

Allmän vintertid i flockar av varierande storlek.

x HÄMPLING (*Acanthis cannabina*)

2 par häckade bland buskage i omr. X. I övrigt allmän på ängarna under vår och höst.

GRÅSPARV (*Passer domesticus*)

Häckar allmänt vid bebyggelse utanför området.

PILFINK (*Passer montanus*)

Häckar allmänt vid bebyggelse utanför området.

STARE (*Sturnus vulgaris*)

Häckar allmänt vid bebyggelse utanför området men ses söka föda i stora flockar på ängarna. På sensommaren kan tiotusentals starar samtidigt uppehålla sig i området.

NÖTSKRIKA (*Garrulus glandarius*)

Tillfälligt iakttagen i området, främst på hösten.

SKATA (*Pica pica*)

Häckar allmänt kring bebyggelse omkring området. Ses ofta under näringssök på ängarna.

KAJA (*Corvus monedula*)

Häckar allmänt vid bebyggelse. Ses i stora flockar under näringssök.

RÅKA (*Corvus frugilegus*)

Ett 100-tal fåglar från en närbelägen koloni söker ofta föda på ängarna.

x KRÅKA (*Corvus corone cornix*)

Ett par häckade i ett träd i omr. X. Mycket allmän på ängarna under hela året. Har ökat kraftigt på senare år och boplundringen på ängarna är troligtvis av ganska stor omfattning. Svartkråken *C.c. corone* har iakttagits vid ett par tillfällen under vårsträcket.

KORP (*Corvus corax*)

Häckar numera på flera lokaler i NV Skåne och har iakttagits på ängarna vid flera tillfällen under de allra senaste åren.

Fågelfaunan sammanfattad i siffror

Totala antalet inom området observerade fågelarter	144
Regelbundet inom området observerade (årliga) fågelarter	110
Totala antalet fågelarter vilka någon gång häckat inom området	48
Totala antalet inom området regelbundet häckande arter	30

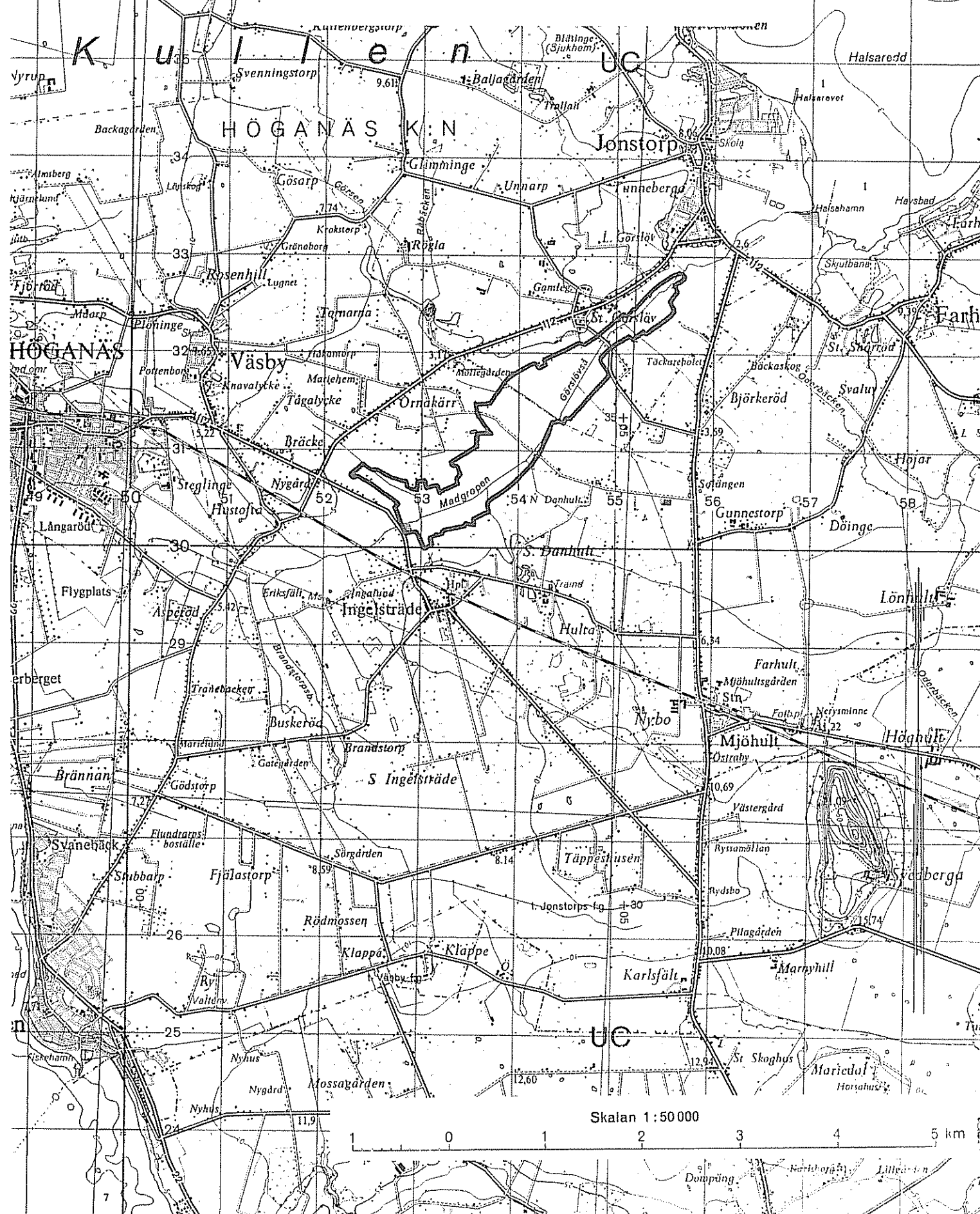
Antalet häckande fåglar 1975, inom respektive delområde:

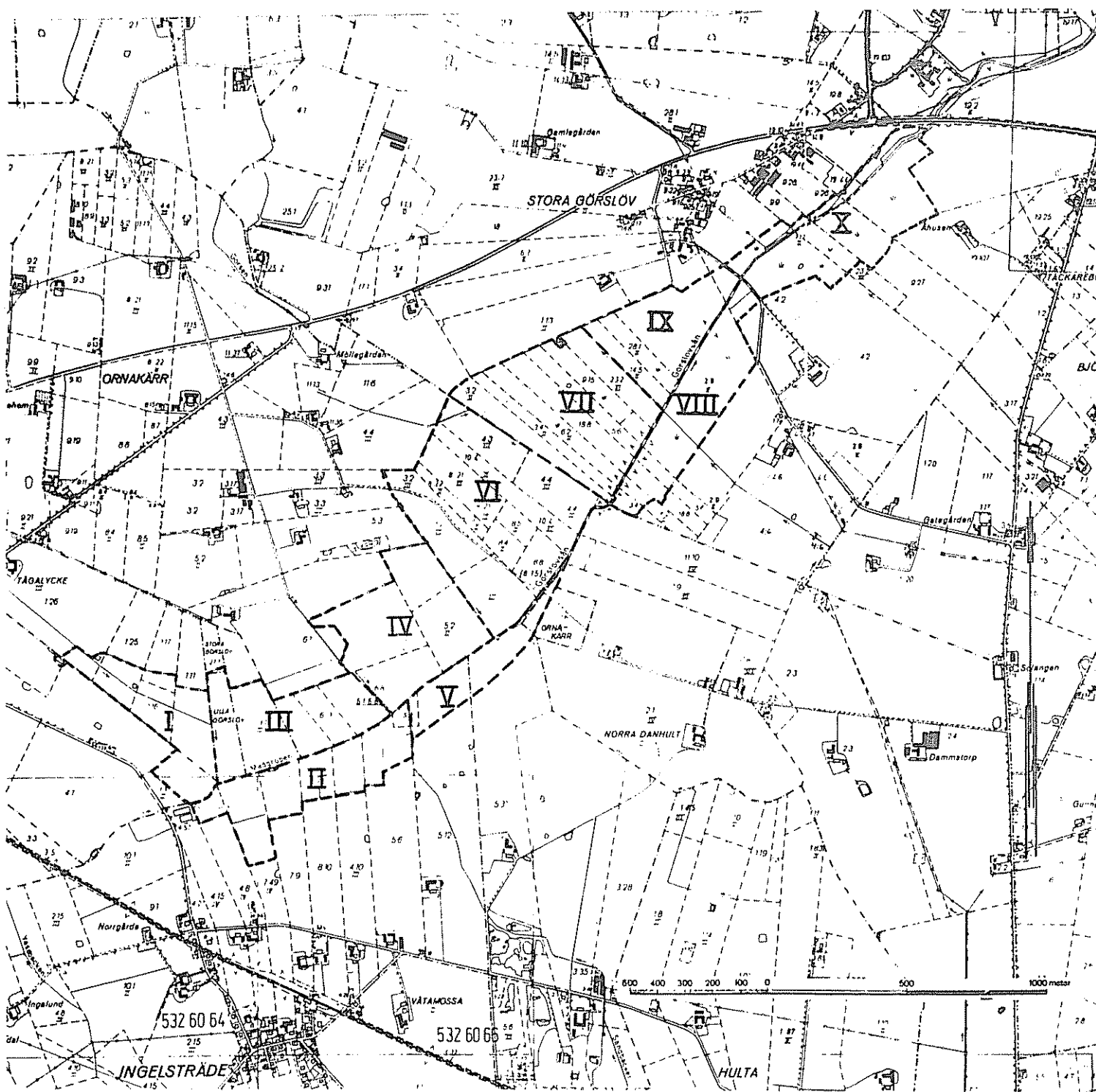
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	Summa
Gravand							1	1			2
Gräsand	1		1	1	1			1		1	6
Kricka								2			2
Rapphöna	1	1	1			1		1		2	7
Fasan	1	1		1				1		2	6
Rörhöna	1							1			2
Strandskata		1				1		1		1	4
Tofsvipa	4	2	3	3		4	2	1		2	21
Kärrensäppa				1			1				2
Rödbena	2		1	1		2	1	1		1	9
Rödspov	1						1				2
Storspov						1					1
Enkelbeckasin	1		3	3		1	2			2	12
Fiskmås	2										2
Ringduva										1	1
Sånglärka	5	4	8	7	2	6	8	5	2	4	51
Ängspiplärka	2	2	5	4		4	4	3	2	7	33
Gulärta	1		2			2		1	1		7
Järnsparv						1				1	2
Sävsångare			3	4	1	2				6	16
Rörsångare										1	1
Kärrensångare				1	2	6				1	10
Törnsångare	1				1	1				1	4
Buskskvätta	3	1	6	4	2	5	1	1	1	6	30
Stenskvätta										1	1
Talgöxe										1	1
Körnsparv		2	1								3
Sävsparv		2	3	1	2	8			2	7	25
Hämspling										2	2
Kråka										1	1
30 arter	Summa	26	16	37	31	11	45	21	20	8	276

Antal par häckande vadare inom området, fördelade på tre olika biotoper.
Se karta 2.

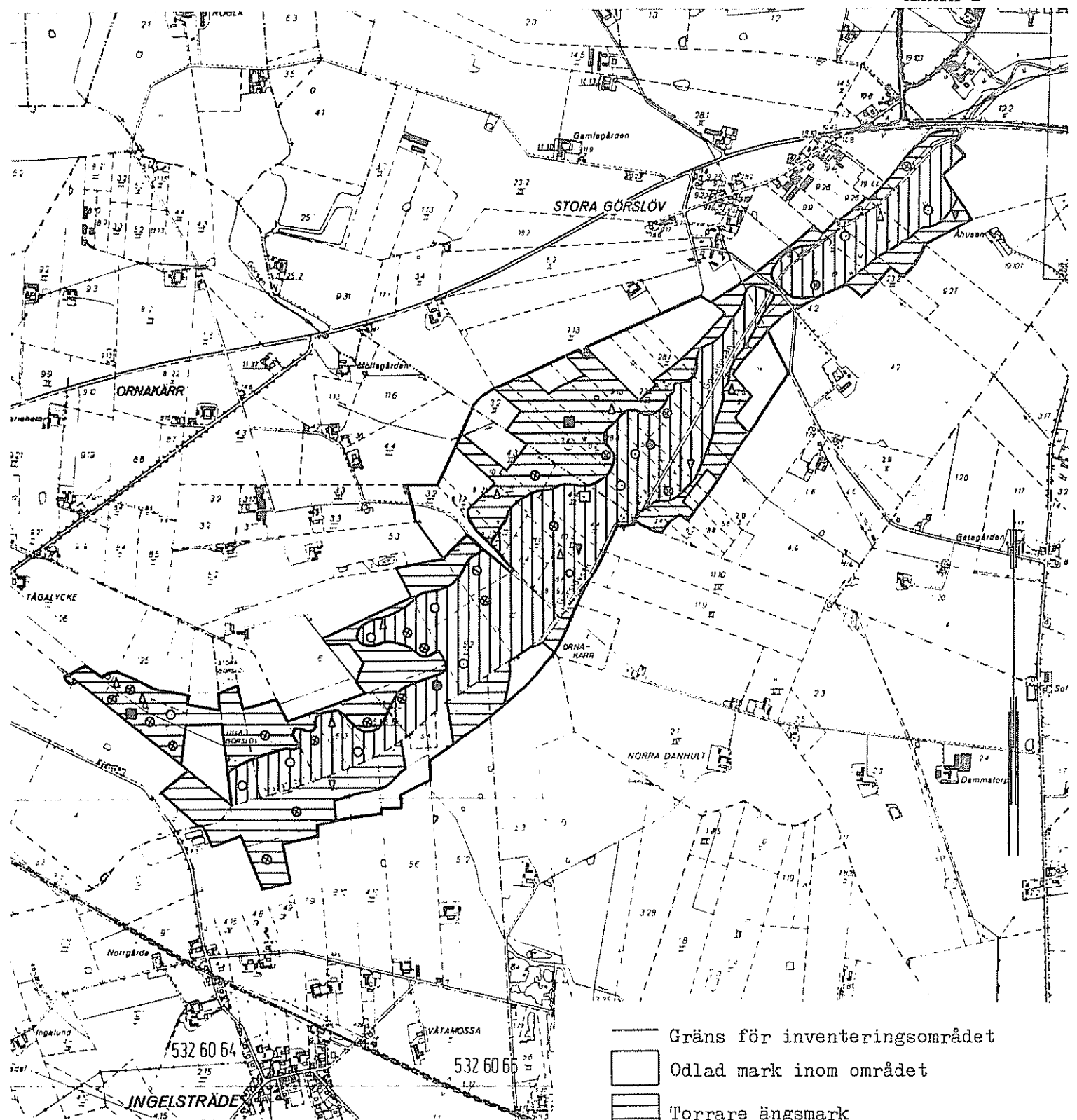
	Fuktäng	Torrare äng	Odlad mark	Totalt
Strandskata	2	2	-	4
Tofsvipa	10	11	-	21
Kärrensäppa	2	-	-	2
Rödbena	4	5	-	9
Rödspov	-	2	-	2
Storspov	1	-	-	1
Enkelbeckasin	11	1	-	12
Summa par:	30	21	-	51

K u l l e n

--- Gräns för inventeringsområdet med delområden.

— Gräns för inventeringsområdet

□ Odlad mark inom området

▨ Torrare ängsmark

▤ Fuktig ängsmark

▼ Ett par strandskåta

▲ " " rödbena

■ " " rödspov

□ " " storspov

● " " kärrsnäppa

⊗ " " tofsvipa

○ " " enkelbeckasin

G Ö R S L Ö V S Å N S V E G E T A T I O N

Anders Larsson

Avd för ekologisk botanik

Östra Vallgatan 14

223 61 Lund

1 INLEDNING

Undertecknad har under sommaren 1975 enligt önskemål från länsstyrelsen i Malmöhus län utfört en översiktlig vegetationskartering av fuktängsmarken vid Görslövsån i nordvästra Skåne. Utredningen avses ingå som underlag för den fortsatta planeringen av området. Jämsides med de botaniska undersökningarna har ornitologiska undersökningen utförts genom Kullabygdens Ornitologiska Förening. En presentation av områdets fågelliv har skett i den av P-E Jönsson utarbetade rapporten "Görslövsåns fågelfauna".

2 OMRÅDETS NATURBESKAFFENHET

En utförlig beskrivning av området har lämnats av Jönsson, varför jag hänvisar till denna. I samma rapport har också berörts våtmarkernas situation. Det prekära läget för våtmarker i allmänhet och Skåne i synnerhet kan inte nog poängteras. Det är därför av vikt att framhålla, att de återstående våtmarkerna i Skåne är av stor betydelse ur såväl kulturellt vetenskaplig som rekreativ naturvårdssynpunkt, att de därför bör ges ett absolut skydd med hjälp av naturvårdslagstiftningen. Arealen våtmarker i nordvästra Skåne och södra Halland är mycket liten och det framstår därför som synnerligen angeläget, att det fåtal våtmarker som finns i detta område undgår framtida exploatering i form av utdikning eller uppodling.

3 MARKANVÄNDNING

Endast den nuvarande markanvändningen har studerats. Öster om ån är större delen av de forna fuktängsmarkerna uppodlade, men bitvis längs ån finns fortfarande en del betesmarker kvar. Markerna väster om ån utgörs till övervägande del av betesmarker. Slätter förekommer inom området endast på ett fåtal ställen och inte inom några större arealer.

Betetrycket (antalet djur per arealenhet) är inte särskilt högt inom området. Vissa skiften är mer välbetade än andra och på somliga ställen förekommer inget bete alls. De marker som 1975

utnyttjades för betesbruk samt det antal djur som vid undersökningstillfället fanns inom området har markerats på figur 1. Betesintensiteten har graderats i en 3-gradig skala, som huvudsakligen grundats på vegetationens allmänna struktur och fysiologi.

Nötkreatur är dominerande djurslag, men på några platser fanns också hästar. Får förefaller inte att ha utnyttjats som betesdjur inom dessa fuktiga markområden.

4 VEGETATIONEN

4.1 Metodik

Vegetationsdokumentationen har utförts helt översiktligt genom upprättandet av en vegetationskarta över området (figur 2). På kartan har endast markerats de mest karakteristiska växtsamhällena. Grunden för uppdelning i olika växtsamhällena har varit förekomsten av dominanta arter. Som komplement till den mer översiktliga beskrivningen har några detaljanalyser av vegetationens kvalitativa och kvantitativa sammansättning utförts inom några olika växtsamhällena. Resultaten av dessa analyser återges i tabell 1.

4.2 Vegetationsbeskrivning

Vegetationen vid Görslövsån kan närmast karakteriseras som en tuvtåteldominerad fuktängsvegetation. Insprängt mellan den oftast högvuxna gräsvegetationen förekommer stråk med mer lågvuxen vegetation, huvudsakligen dominerad av kärrkavle eller brunven, ibland även krypven. Denna mer lågvuxna vegetation betingas av de blöta markförhållanden som råder under stor del av vegetationsperioden. Vid högvatten vattenfylls dessa låglänta markområden, som sannolikt i vissa delar är rester av den gamla meandrande åfåran. Vattnet blir sedan stående under lång tid.

Vegetationen inom dessa fuktstråk är mycket enhetlig. Vid sidan av de ovan nämnda dominerande gräsen skall nämnas gåsört, som nästan är den enda art som påträffas i övrigt. Några analyser meddelas i tabell 1, analyserna 4, 5, 6 och 7. Analysen nr 5 är slätterbetingad, medan analysen nr 4 ligger inom tuvtåtel-samhället och därvid bildar en övergång mot detta.

Det dominerande växtsamhället är tuvtåtel-samhället, där tuvtåtel är den dominerande arten. Där betesintensiteten är låg är vegetationen högvuxen och inslaget av andra högvuxna gräs kan ibland vara påfallande. Bland de högvuxna arterna skall nämnas ängsgröe, ängskavle och rörflen. Inslaget av örter är betydligt större i detta samhälle än i det tidigare beskrivna. Framträdande är i första hand gåsört, men vanliga är även höstfibbla, vitklöver, vattenpilört och revsmörblomma. Några analyser meddelas i tabell 1, analyserna 1, 2 och 3.

Tuvbildningen kan alltsomoftast vara riklig inom vissa delar av samhället. Inom de mer välbetade områdena är tuvorna mindre och uppträder med lägre frekvens, än inom svagt betade partier. Inom slåttrade avsnitt uteblir tuvbildningen nästan helt.

Under högvattenperioder torde vissa lågt liggande delar av detta samhälle vattendränkas, men någon fullständig inundation av hela samhället förekommer sällan eller aldrig av vegetationens sammansättning att döma.

På något högre belägna marker domineras vegetationen inte av fullt så högvuxna arter, som inom tuvtåtel-samhället. Framträdande är här rödsvingel och rödven. Tuvbildning förekommer i regel inte, utan marylän är oftast jämn. En analys från detta samhälle, som kan betecknas som ett rödsvingelsamhälle, meddelas i tabell 1, analys nr 8.

Rödsvingel-samhället förekommer huvudsakligen inom de norra delarna av området, men intar inte några större arealer.

Av intresse är de växtsamhällen som finns inom områdets nordligaste delar och som står under inflytande av saltvatten. Vid utpräglade högvattentillfällen i havet pressas saltvatten upp i Görslövsån och lågt liggande marker översvämmas. De översvämmade marker som direkt påverkas av saltvattnet får därmed en vegetation sammansatt av salttåliga växter, medan de för salt känsliga arterna helt försvinner. Utmed Görslövsåns nedre lopp förekommer därför större eller mindre arealer med en vegetation, som har mycket stora likheter med havsstrandängarnas. Fysionomiskt är stora delar lågvuxna och om bete förekommer uppkommer en kortbetad grässvål. Genom ofta blöta markförhållanden trampas marken sönder

av betesdjuren och en riklig tuvbildning blir följden. Detta är fallet inom många avsnitt i denna del av området. Bland de arter som påträffas här kan nämnas salttåg, havssältning, strandaster och flera arter mållor. Mest framträdande är i övrigt krypven och rödsvingel. Utbredningen av denna vegetationstyp är dock mycket begränsad.

5 VATTENFAKTORNS BETYDELSE FÖR VEGETATIONEN

Vegetationens struktur och fysionomi betingas i hög grad av nuvarande regelbundet återkommande översvämningar samt betesgången. I områdets norra delar spelar tillförseln av saltvatten in på vegetationens sammansättning, men betydelsen av saltvattnet minskar ju längre uppströms man kommer. Saltvattnet späds troligen ut kraftigt. Några indikationer i vegetationen på att saltvatten eller bräckt vatten regelbundet skulle översvämma ängsmarkerna uppströms ån föreligger inte. Av vegetationens utformning i övrigt att döma är dessa översvämningar av kortvarig karaktär, med undantag för lågt liggande områden (kärrkavle-samhället).

För fuktängsvegetationens utformning generellt gäller att tillgången till grundvatten nära markytan är en förutsättning för vegetationstypens utbildning. Väsentligt är också regelbundna översvämningar, vilka bidrar till en effektiv genomblötning av marken. I kombination med högt grundvatten ger detta en mer långsiktig effekt på vegetationen. Förändringar i någon av dessa faktorer kommer att medföra att förutsättningarna för bevarandet av fuktängsvegetationen elimineras. Störst effekt skulle härvid en förändring i grundvattennivå ha. En sänkning av grundvattenytan medför en upptorkning i de översta markskikten och därmed också en förändring i vegetationen. Även om varaktigheten av inundationerna inte förändras, kommer ändå effekten av de regelbundet återkommande översvämningarna att nästan helt utebli.

Erfarenheter från restaureringsförsöken på Vombs ängar visar tydligt att effekten av regelbunden översilning endast är kortvarig och att en höjning av grundvattenytans nivå endast sker under själva översilningen, men att någon bestående förhöjning i grundvattennivå inte äger rum. Efter avslutad vattning återgår grundvattennivån på kort tid till samma nivå som före vattning.

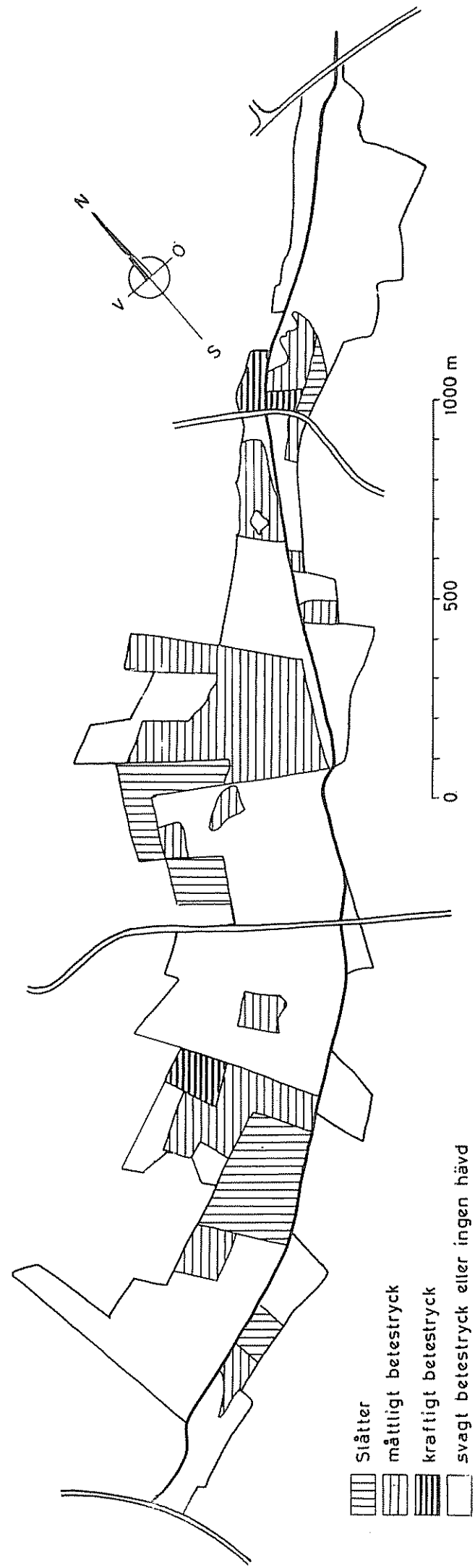
6 FUKTÄNGSMARKERNAS FRAMTID

Förutsättningarna för ett framtida bevarande av fuktängsmarkerna utmed Görslövsån baseras nästan uteslutande på oförändrade grundvattenförhållanden inom området. En förbättring skulle t. o. m. kunna ske om en liten höjning kom till stånd. En sänkning av grundvattenytan skulle däremot få katastrofala följder för fuktängsmarkernas fortbestånd.

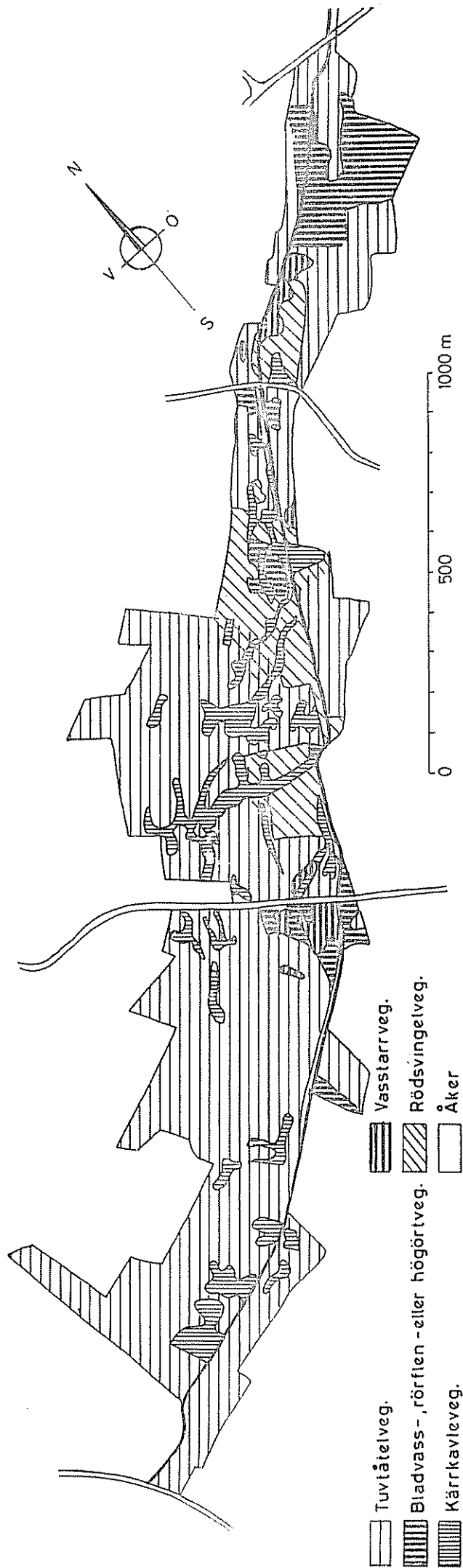
Av stor betydelse för bevarandet av ängsmarkerna som en väsentlig våtmarksbiotop för främst vadarfåglar är vidare en kontinuerlig hävd av området. Den lämpligaste hävden är därvid ett fortsatt och i förhållande till nuvarande läge, intensifierat bete med nötkreatur eller hästar. Slätter inverkar också positivt, men bör i möjligaste mån kompletteras med betesgång. Upplöjning av fuktängsmarkerna, t. ex. för förbättring av betet eller för omläggning till slättermark, får emellertid inte ske, eftersom detta för lång tid framöver skulle få bestående och inte med säkerhet positiv inverkan på vegetation och fågelliv.

Görslövsån 1975-07-23. Smårutor 4 m². % - täckningsgradsskala

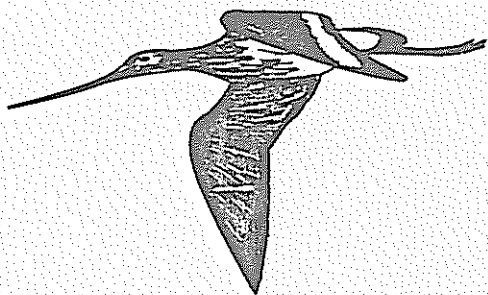
Analys nr	1	2	3	4	5	6	7	8
Betesgrad	1	1	2	2	3s	2	1	2
Agrostis canina	2	-	1	5	-	20	100	5
" stolonifera	1	10	-	3	1	-	1	-
" gigantea	-	1	-	-	-	-	-	-
Alopecurus geniculatus	-	-	20	70	100	80	5	1
" pratensis	-	2	-	-	-	-	-	-
Carex nigra	-	1	-	-	-	-	-	3
Deschampsia caespitosa	80	50	40	4	-	-	-	3
Elytrigia repens	-	1	1	-	-	-	-	-
Festuca rubra	10	-	-	1	-	-	-	40
Phalaris arundinacea	-	30	1	-	-	-	-	-
Poa pratensis	5	40	20	3	1	-	1	10
" trivialis	-	20	-	2	1	-	-	-
Holcus lanatus								1
Agrostis tenuis				1	-	-	-	60
Carex disticha				1	-	-	-	-
Carex leporina								2
Eleocharis palustris						2	-	-
Anthoxanthum odoratum								3
Leontodon autumnalis	2	-	2	1	1	-	-	-
Mentha arvensis	2	-	-	-	-	-	-	-
Polygonum amphibium	-	3	2	-	-	-	-	-
Potentilla anserina	30	10	30	10	30	50	1	10
Ranunculus repens	2	-	2	2	-	-	-	-
Stellaria graminea	1	1	-	-	-	-	-	1
Taraxacum vulgare	1	-	-	-	-	-	-	-
Trifolium repens	-	-	2	-	-	-	-	2
Triglochin palustre				1	-	-	-	-
Ranunculus acris								2
Achillea ptarmica								1
Carex panicea								1

FIGUR 1. MARKANVÄNDNING

FIGUR 2. ÖVERSIKTLIG VEGETATIONSKARTA

Naturvården ställs dagligen inför hotet mot våtmarkerna i form av t ex:

vattenkraftregleringar
sjösänkningar
dikningar
torvtäkter
dräneringar
utfyllnader
föroreningar

Hotet mot våtmarkerna är också ett internationellt problem. Därför har Europarådet beslutat om en våtmarkskampanj under 1976. Genom kampanjen vill man försöka öka förståelsen för våtmarkernas betydelse.

Våtmarkerna är en naturresurs av stort vetenskapligt, kulturellt, rekreativt och ekonomiskt värde.

I stora drag kan man säga så här:

Våtmarksmiljöerna är ofta biologiskt högproduktiva delar i landskapet. Många gånger är de också mycket artrika. Samtidigt som de nästan alltid är mer eller mindre särpräglade illustrerar de allmängiltiga förlopp och förhållanden.

Några konkreta exempel:

Våtmarker kan magasinera vatten och därigenom garantera ut hålligare och jämnare vattenföring i vattendragen — en väsentlig och positiv effekt.

Våtmarker utgör i regel värdefulla viltmiljöer och har vanligtvis rikt växt- och djurliv.

Våtmarker lär oss mycket om djur- och växtlivets utveckling.

För att behålla den naturliga utvecklingen är det viktigt att våtmarkerna får bli kvar

Är du markägare, förvaltare eller någon annan som fattar beslut om marken så kan du:

- skydda
- vårda
- återställa
- visa hänsyn

värna
våtmarkerna